

KAŻENIE (8) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N każeni(e) (1). ◇ G każeniã (3). ◇ I każenim (4).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde bez cytatu: kazienie.

I. Rzeczownik od „kazić” (7) :

1. Wyrządzanie szkody, psucie, niszczenie (3) :

a. O stanie fizycznym (2) :

każenie czego (1): Bo/ prawi/ od káženia obrázow/ przychodzi do bitwy. WujJud 52v.

α. Burzenie, pustoszenie (1) :

W przeciwstawieniu: »każenie ... budowanie« (1): Ieft czás zábicia y vzdrowienia/ káženia/ budowania. BielKron 79v.

b. O stanie posiadania: ubożenie (1) :

Szereg: »każenie a rozproszenie« (1): Lepyeyći the [doktora i mistrza] opátrzyć dla záchowánia rzeczy póspolitey/ niż inffe dla káženya a rosprowffeny/ gdy yáko oni mogą mądrze ná wffytko radzić/ ták ci nyebácznye pro se áby yedno myeli GliczKsiąż L2.

2. Unieważnienie, kasowanie [czego] (4) : *tham ma stacz na pierwssym Roku iako na zawithym zadnym obyczaiem nyevymyslonyi roku sobie nyeothkladayacz any nyemoczą any kazenym pozwu any russenym sandziego any starosty any zadną rzeczą ZapWar 1549 nr 2662 [idem (3)] 1549 nr 2662 1550 nr 2676 [2 r.].*

II. Prawdopodobnie rzeczownik od „kazić się”: uleganie niszczącemu działaniu, psucie się (1) : *Takież odmiany ieft Izelfioraki rozdział/ rodzenie/ każenie/ rościenie/ zniszczenie/ farby odmienność y miełtca przemienienie. KłosAlg A3.*

Synonimy: I.1.a. psowanie; α. burzenie, pustoszenie; 2. kasowanie; II. niszczenie.

Cf KAZIĆ, KAZIĆ SIĘ